

rigtige vej ifølge alle de statistikker, jeg har fundet.

Og til udsagnet om, at der er flere og flere, der tager videregående uddannelser, vil jeg sige, at jeg oplever og hører om masser af grønlandere, som går ned her i Danmark, når de bliver sendt af sted til en videregående uddannelse, fordi deres danskundskaber ikke er gode nok, i forhold til hvad de var for bare 15-20 år siden, fordi bl.a. fru Juliane Henningsens parti har indledt en grønlandisering, der betyder, at man ikke kan komme videre. Det er det, jeg oplever.

Så jeg synes altså, at det er skønmaleri, og måske er det egentlig en måde for fru Juliane Henningsen at overbevise sig selv om, at det går godt, men sådan er det jo ikke ifølge statistikkerne, som vi plejer at holde os til her i Folketinget.

Kl. 15:37

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Juliane Henningsen (IA):

Hr. Søren Espersen vil jo ikke forholde sig til de statistikker og henvisninger, jeg har peget på. Uddannelsesområdet er en meget stor udfordring, og uden et godt uddannelsesniveau er det også urealistisk at snakke om selvstændighed. Derfor satser vi ekstra meget på uddannelse, og vi har allerede fået resultater, og dem bør hr. Søren Espersen gå ind og se på, for at vi kan føre en sober og oprigtig debat.

Kl. 15:37

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så giver vi ordet til hr. Lars-Emil Johansen.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Den foreliggende forespørgsel til statsministeren handler om såvel den overordnede politiske situation i Grønland som de særlige forhold på det socialpolitiske område. Lad mig derfor starte med at slå fast, at det på det overordnede politiske område i Grønland ganske enkelt går bedre end nogen sinde før.

Det politiske liv blomstrer med en fri og åben debat i hele samfundet og med flere politiske partier, fagorganisationer, interesseorganisationer og frivillige hjælpeorganisationer end nogen sinde før. Den grønlandske økonomi er i konstant fremgang, og bloktilskuddets andel af den samlede grønlandske økonomi har aldrig været mindre.

Der tegner sig en række spændende og nye erhvervsudviklingsmuligheder i fremtiden baseret på vore muligheder for vandenergi, vores tiltrækningskraft over for international turisme og de stadig nye fund af mineraler, der medfører, at der i disse år etableres minedrift flere og flere steder i landet.

Stadig flere af vores unge gennemfører såvel middellange som videregående uddannelser både i Grønland og i andre lande, og langt de fleste vender tilbage til os for at bruge deres viden i landets tjeneste. Vores kulturelle liv har aldrig været rigere end med den blanding af inspiration fra vores egne rødder og de mange tendenser fra hele verden, der i dag udgør vores kulturs smeltedigel. Og med de kultur- og sportsfaciliteter, der skyder op overalt, får både sportens og kulturens udøvere stadig bedre udfoldelsesmuligheder.

Men det er jo alt sammen sider af det nye Grønland, som tilsyneladende ikke interesserer de danske medier ret meget, ej heller de politiske kræfter, der står bag denne forespørgsel. De hæfter sig i stedet ved de problemer, særlig på det sociale område, som vi også har i disse år, og som nu, primært takket være vores egen undersøgelse af området, træder frem i lyset med en helt anden tydelighed end under tidligere forhold.

En klog mand har engang sagt til mig, at det ikke er nogen skam at have problemer, men det er en skam ikke at gøre noget ved dem. Mon ikke det er en sætning, som både det grønlandske og det danske samfund i disse dage, i disse tider kunne have godt af at lægge øre til, hvad angår den sociale sammenhængskraft i vore lande?

Hvad angår det grønlandske hjemmestyre, har vi fra starten været os bevidst, at vi arvede et system med en historie, der overalt i verden, hvor den udfoldede sig, medførte svære sociale problemer. Historien handler om overgang fra koloni til selvstændighed; en proces, hvor vi som bekendt endnu ikke er nået til det sidste stadie. Enhver, der vil bruge bare den mindste energi på at sætte sig ind i den proces på verdensplan, vil opdage, at følgevirkningerne hos de tidligere koloniserede mennesker og samfund er uhyggelig ens. Man vil også opdage, at sådanne historiske følgevirkninger desværre ikke forsvinder ud i den blå luft, blot fordi der indføres et nyt og mere selvstyrende regime.

Forði vi i Grønland har været os det bevidst fra starten, har vi også fra starten og konstant år